

stillede, end sigte til at afgjøre, om der ikke gives noget tredje Alternativ, der hellere maatte vælges, og hvad saa? Jeg troer, at dette er et af de Spørgsmaal, som maae holdes aabne, og at man ikke iforveien maa vække nogen For- mening for eller imod. Endelig maa jeg saa bestemt som muligt protestere imod den Ud- talelse, som den ærebe Rigsdagsmand brugte: at Fleertallet her i Thinget skulde have til- kjendegivet sin Misfornøielse med den af Re- gjeringen tagne Beslutning. Fleertallet her i Thinget træder kun frem ved Voteringer, og saalænge der ikke foreligger nogen Beslutning af Thinget, er Ingen berettiget til at tale om Fleertallets Mening. Er Fleertallet af en an- den Mening end den, der tidligere er udtalt, saa lad det fremkalde en Beslutning; men saa- længe der, som sagt, ikke foreligger nogen Vo- tering, saalænge er man uberettiget til at tale om Thingets Fleertal.

Bale: Den ærebe Rigsdagsmand for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Oppermann) har idag omtalt et vigtigt Punkt, nemlig, at det endnu er langt fra, at Principerne for Fi- nansloven ere fuldstændig klarede, og at Lovens første Behandling allerede i længere Tid har lidt derunder. Vi have nu allerede i 9 Aar høvt Finanslove til Behandling; men den ærebe sidste Taler vil erindre, at der tidligere er blevet gjort Forsøg paa at standse Lovens første Behandling, hvor Principerne skulle be- batteres, og at man altsaa kan see, at man endnu har godt af, at denne første Behandling kommer frem, for at vi kunne komme et Skridt videre paa denne Bane. Jeg troer ikke, at det er uvigtigt at tage Hensyn dertil, thi der fremkommer endnu mange feilagtige Begreber om, hvorledes egentlig den aarlige Finanslov skal fremtræde; der findes udenfor Thinget meget uklare Forestillinger om, hvorledes Thinget nu netop beskæftiger sig med saadanne saakaldte Smaating. — Den ærebe Rigsdagsmand, som nu talte, har meget klart gjort gjældende, at der endnu med Hensyn til enkelte Punkter savnes Noget, idet der hid- til ikke er blevet optaget i Lovens nogle mindre Summer, som det er af Vigtighed at faae nøiere præcisere. Der er ogsaa fra en anden Side — fra en Side, hvor man ikke skulde vent e at

finde en saadan Betragtning af vore finan- sielle Forhold — ikke sjældent fremkommet, hvad jeg kan kalde mere populært, Anskuelse om, at Thinget, om jeg saa tør sigte, helst skulde give sig af med at votere saakaldte runde Summer; det kom kun an paa, som det hedder, at man havde Tillid til de vedkommende Personligheder. Jeg troer, at man tør oversføre paa dette For- hold, hvad der gjælder om enhver Forretning, nemlig, at dens Styrke og navnlig dens Credit ligeoverfor den øvrige Omverden berøer paa, at der er en ordentlig Bogsføring i alle Henseender, Disse almindelige Bemærkninger bleve foranledigede ved den sidste ærebe Talers Foredrag, hvorved jeg virkelig troer, at han har gjort os en ikke uvæsentlig Tjeneste. Jeg faaer Leilighed til at gjøre en Anvendelse deraf ved nogle enkelte Punkter, jeg skal fremdrage. Jeg er nemlig i det Tilfælde, da jeg ikke er Aspirant til at komme ind i Finanssubvalget, at det bliver nødvendigt for mig allerede ved Lovens første Behandling at fremhæve nogle Punkter, da det ellers kunde blive for seent, naar Udvalget havde begyndt at arbejde, og disse Punkter da ikke tilbørlig kunde blive paa- agtede.

Det første Punkt, jeg skal tillade mig at frem- hæve, angaaer § 7 i Finansloven: „Udgifter til Rigsdagen“. Der maa jeg da strax udtale min Betslagelse over — hvad jeg ikke anseer for at høre til en ordentlig Førelse af de lø- bende Forretninger — det nu ofte tilbageven- dende Tilfælde, at Rigsdagen ikke møder til sædvanlig Tid, hvilket medfører for Landet meget betydelige Udgifter. Det er ikke Rigs- dagens Skyld; men det ligger i en ikke helbig Førelse af Regjeringens løbende Forretninger, naar et saadant Tilfælde hyppigt skal tilbage- vende, og at det i forrige Aar er saaledes til- bagevendt, at denne opførte Sum langt fra strækker til, ville vist Alle vide; vi see nok. Føl- gerne deraf; vi maae vænne os til at arbejde saaledes, at vi kunne blive færdige paa denne Side Snul med den aarlige Rigsdag; i alt Fald skulde man, som den ærebe sidste Taler bemærkede, i Finansloven udtrykkelig forlange noget Mere, naar det stod klart for En, at det ikke vilde tilstrække; thi Regjeringen maa dog